

Hy Vọng

Theo Sách Đường Hy Vọng
Diễn Nghĩa

1. Đèn trời muối đất

- * Người Công Giáo là ánh sáng giữa đen tối, là muối sống giữa thối nát, và là hy vọng giữa một nhân loại thất vọng (ĐHV 950).
- * Yêu Chúa là yêu trần gian. Mê say Chúa là mê say trần gian. Hy vọng ở Chúa là hy vọng trần gian được cứu rỗi (ĐHV 954).
- * Nếu suy gẫm những trang này, mà con không làm cho Phúc Âm tràn ngập cả đời con, nếu con còn cầu nguyện: "Nước Cha dừng lại", thì con không phải là hy vọng của trần gian (ĐHV 957).

- * Trong thời đại chúng ta đang sống, mỗi khi nói về ơn gọi linh mục, người ta nghĩ ngay đến con số thống kê thật đáng lo âu, số ơn gọi khắp nơi sút giảm, số linh mục ra đi; và những danh từ được dùng thường là: bi quan! khủng hoảng! tương lai mờ mịt!
- Thế nhưng, cũng chính trong thời đại hôm nay sinh nhiều cách sống ơn gọi rất đáng cảm phục và khiến cho ta luôn hy vọng.
- ở nước Cộng hoà Liên Bang Đức, có một nhóm 70 linh mục cùng nhau đặt tất cả của cải vào một quỹ chung. Một trong những linh mục ấy, ốm đau kéo dài suốt nhiều tháng, nhờ vào cách sống chung này mà vị linh mục này được hỗ trợ chữa trị cách tốt đẹp.

- **Thánh Bộ Phúc Âm hoá đã nhờ có số tiền giáo dân trên khắp hoàn cầu quyên góp mà tặng cho mỗi linh mục trong thế giới thứ Ba hằng năm 25 mỹ kim để mua sách báo, thuốc men. Số tiền thật chẳng lớn lao gì, nhưng tấm lòng vĩ đại, tình huynh đệ thắm thiết quả là một nguồn an ủi lớn lao cho nhiều linh mục trong các nước nghèo khổ. Tóm lại, nếu có những nơi tăm tối mù mịt, thì cũng có những nơi khác khắng khái nêu cao khẩu hiệu "Đèn trời muối đất".**

2. Tôi đã lỗi đức tin, lỗi đức cậy trông

- * Thánh Phaolô hằng khuyên nhủ giáo dân đừng sống như những người không có hy vọng (ĐHV 951).
- * Con phải loan Tin Mừng trên thế giới, không phải chỉ tiêu cực giữ giới răn, nhưng loan báo một sứ điệp lạ lùng: Chúa thương yêu ta, Chúa yêu thương trần gian và cứu trần gian (ĐHV 955).
- * Con hãy làm cho người công giáo tin tưởng ở ơn thiên triệu Kitô hữu, ơn thiên triệu gia đình, ơn thiên triệu vợ chồng, ơn thiên triệu nghề nghiệp. Họ sẽ hết chán nản, họ sẽ tràn đầy hy vọng vì họ ý thức rằng, Đấng đã gọi sẽ đưa họ đi đến cùng đích (ĐHV 969).

- Một linh mục người Pháp nọ vừa chịu chức, sau những ngày "mở tay" thân mật với gia đình, đã đi giải trí ở vùng quê với một toán hướng đạo sinh.
- Cha con cùng mang balô đạp xe đến một xứ đạo có tiếng là khô khan nguội lạnh nhất nước Pháp. Vừa dựng trại ở bìa rừng, cạnh con suối mát xong, cha con liền vào gặp cha xứ.
- - Thưa cha, xin phép cho chúng con dâng lễ ở nhà thờ.
- - Tốt lắm, cha cứ tự nhiên như ở nhà.
- - Thưa cha, trong Nhà Tạm có đủ Mình Thánh Chúa cho các em chịu lễ không?
- - Không... cha ơi! Từ mười năm qua con về đây không một ai chịu lễ cả, nên con không để Mình Thánh Chúa... Xin cha lấy một ít bánh lớn bẻ nhỏ ra cho các em chịu lễ cũng được.

- Suốt buổi lễ, cha xứ quỳ gối ở cuối nhà thờ lặng lẽ theo dõi tất cả, tâm hồn hết sức xúc động: đã mười năm qua, xứ ngài chưa bao giờ có một Thánh lễ như thế!
- Lúc cha khách mới vừa cởi áo lễ ở phòng thánh xong, ngài rất đỗi ngạc nhiên thấy cha xứ quỳ gối dưới chân mình từ hồi nào.
- - Xin cha giải tội cho con, vì mười năm qua, con đã lỗi đức tin, lỗi đức trông cậy. Hôm nay thấy thanh thiếu niên sốt sắng thế này, nhờ ơn Chúa, con đã lấy lại được niềm hy vọng đã vỡ cánh từ bao năm qua. Với cố gắng tông đồ, con tin rằng xứ con từ nay sẽ chỗi dậy...

3. Những phương tiện nhỏ bé để làm việc tông đồ

- * Trên thánh giá, Chúa nghèo lắm! Con chỉ xin Chúa Giêsu chịu đóng đinh một điều: yêu thương, đau khổ và luôn luôn hy vọng (ĐHV 956).
- * Con hãy hy vọng luôn luôn, đừng chán nản vì những sự khó khăn nội bộ, ngay trong việc tông đồ. Như thánh Phaolô: "Kẻ thì rao giảng Đức Kitô vì lòng mến, bởi biết rằng tôi đã được chỉ định lo bệnh đỡ Tin Mừng. Kẻ lại giảng truyền Đức Kitô vì ganh tị, ý định không tinh tuyền, tưởng làm vậy sẽ gây thêm khổ cực cho cảnh lao tù của tôi. Cần chi! Dù sao đi nữa, bởi lấy lệ hay vì tình thật, miễn là Đức Kitô được rao truyền thì tôi vui mừng và tôi cứ vui mừng luôn!" (Ph. 1:16) (ĐHV 976).

- Nhiều người nghĩ rằng muốn làm tông đồ cần phải có ơn Chúa đặc biệt.
- Không! Ơn Chúa ban luôn luôn sẵn có, miễn là ta biết nhìn thấy và sử dụng. Đó chỉ là những ơn thông thường, những đặc tính của mỗi người, những tình tiết của mỗi hoàn cảnh...
- Nói như vậy thì ai cũng có tài năng cả, hoàn cảnh nào cũng thuận lợi cả; nhưng tài năng ấy, ân phúc ấy, thuận lợi ấy không phải chỉ để cho một mình ta được cứu rỗi mà là để phục vụ ích lợi của tất cả mọi người.

- Trong viện dành cho người mù ở đảo Sardinia (Ý) có một cô gái tên là Pina, mù cả hai mắt từ hồi còn nhỏ. Rủi ro thay! Cha tuyên úy của nhà mù vừa bị bệnh tê liệt không thể dâng lễ được nữa. Vì lý do đó, người ta định đưa Chúa Giêsu ra khỏi nhà. Nghe tin ấy, cô Pina kêu nài tận đến Đức Giám mục, xin ngài để Chúa Giêsu ở lại, vì đó là ánh sáng duy nhất của những kẻ mù loà như cô. Cô được phép, và cùng một trật cũng được đặc ân trao Mình Thánh Chúa cho cha tuyên úy và các bạn của cô.
- Nhưng không những thế, cô luôn luôn cầu nguyện và ước ao phục vụ hơn nữa theo sức cô.

- Cô được dùng mấy giờ trên đài phát thanh nọ của tư nhân, và với phương tiện ấy, cô đã chuyển đến cho các bạn cô món quà tuyệt hảo nhất mà cô nhận được nơi Chúa để nâng đỡ những người đau khổ bằng chính kinh nghiệm của cô: Những bài suy niệm, những lời khuyên nhủ, những khuyến khích, và biết bao là câu chuyện bổ ích khác...
- Làm sao cô Pina học được, làm được những điều ấy khi mà cô cũng như cả nhà đều phải mù loà: Ai đọc sách cho cô nghe: Ai giảng dạy cho cô hiểu? Đó là nhờ cô, ngoài những điều nghe người ta nói, còn nghe đài phát thanh quốc gia, đặc biệt là đài phát thanh Vatican; cô nghe những bài suy niệm Phúc Âm, những tin tức nóng bỏng trên thế giới, những lời nhắn nhủ tha thiết của Đức Thánh Cha, theo dõi những biến cố trong Hội Thánh...

- Cô mù loà, nhưng ánh sáng Phúc Âm vẫn chiếu giọi đến tâm hồn cô, cho cô chất liệu để suy niệm và sau đó chuyển lại cho những người bạn cùng đau khổ như cô.
- Trong một thời gian rất lâu, chẳng ngờ rằng cô Pina là người tàn phế! Khi biết được, ai cũng xúc động. Cuộc đời của cô đã làm cho nhiều người, nhất là những tâm hồn tận hiến phải suy nghĩ:
  - * Có bao giờ tôi nghĩ đến việc dùng vài giờ trong tuần lễ hoặc ít là mười lăm phút mỗi ngày để giúp người khác chưa?
  - * Tôi có biết săn sóc nhà cửa, nấu nướng, may vá và làm những việc lặt vặt trong nhà không?....

4. Sống và rao giảng Tin Mừng

- * Trong vài chục năm, nhân loại đã tiến bộ kỹ thuật và khoa học hơn nhiều thế kỷ. Nhân loại đầy đủ sức mạnh khủng khiếp, có thể tự sát với vũ khí hạch tâm được. Nhân loại đầy đủ phương tiện khổng lồ, hầu như no nê không thiếu gì nữa. Nhân loại cảm thấy làm được mọi sự, nhưng không biết tại sao mình sống, mình đi về đâu, tương lai thế nào? Nhân loại đang trải qua một cơn khủng hoảng hy vọng (ĐHV 958).
- * Thiên Chúa không lui bước trước tiến bộ của con người. Ngược lại càng đầy sức mạnh, con người càng cảm thấy cần hy vọng để tiến, cần tình yêu để sống. Nếu không có như thế, sống để làm gì? Có đáng sống không? Không lẽ hư vô và thù ghét là gia nghiệp của con người tiến bộ? (ĐHV 959).

- * Con người nghĩ rằng khoa học càng tiến bộ, Thiên Chúa càng thoái lui. Trong lòng nhiều người "Chúa chết rồi", giờ đây lương tâm họ được giải thoát, nhưng cái tự do ấy làm cho họ hoang mang, hoảng hốt. Họ thiếu hy vọng (ĐHV 960).
- * Thời đại nào cũng có những người tự xưng là tiên tri, nhưng đường lối của họ không đem lại hy vọng cho nhân loại. Chỉ Chúa Giêsu tự xưng là "Đường", chỉ Ngài đem lại hy vọng với kích thước của thế giới:
  - - "Hãy rao giảng Tin Mừng cho một người"
  - - "Hãy làm chứng nhân cho Ta. đến tận cùng thế giới" (ĐHV 961).

- * Chúng ta cầu xin Chúa, nhưng Chúa trông vào chúng ta. Ngài đã lập một cơ quan để ban sự cứu rỗi: Hội Thánh. Hội Thánh chịu trách nhiệm về công việc Chúa, và niềm hy vọng lớn lao nhất của toàn thể anh em (ĐHV 965).
- * Không thể quan niệm được một Kitô hữu không mê say đem hy vọng ngập tràn thế giới (ĐHV 972).
- * "Các bạn Thế Hệ Mới" (GEN)! Phải là "thanh niên của hy vọng", vì với hy vọng, các bạn sẽ luôn luôn hạnh phúc và các bạn sẽ làm cho mọi người hạnh phúc. (Chiara Lubich). (ĐHV 973).

- **Người giáo dân nên thánh nhờ sống bác ái, mà nền tảng cuộc sống bác ái là sống Lời Chúa, sống Tin Mừng.**
- **Trong thời đại ngày nay, nhất là sau Công đồng Vatican II, Chúa Thánh Thần đã soi sáng cho người giáo dân tự động sáng kiến quy tụ thành từng nhóm nhỏ, chẳng hạn:**
  - * **Những cộng đoàn cầu nguyện,**
  - * **Nhóm sống Lời Chúa,**
  - * **Nhóm Bác ái hiệp nhất,**
  - * **Nhóm cầu nguyện Chúa Thánh Thần,**
  - * **Nhóm suy niệm Lời Chúa...**

• Mỗi nhóm đều mang một sắc thái riêng biệt, linh động, tùy hoàn cảnh, tâm lý của từng địa phương, từng dân tộc... Nhưng căn bản vẫn là sống Lời Chúa và rao giảng Lời Chúa. Lời Chúa sống động trong lòng mỗi người. Họ thâm hiểu rằng nó luôn thích hợp với mọi hoàn cảnh và mọi hạng người, mọi dân nước... Họ cố gắng chia sẻ những đau đớn khắc khoải của người khác hầu tìm phương thế để giải quyết. Họ coi như mình có trách nhiệm trước những vấn đề thuộc phạm vi xã hội, như báo chí, phim ảnh, chiến tranh, kỳ thị chủng tộc... Họ luôn luôn đi sát cánh với những vấn đề sôi bỏng đó. Họ lưu tâm đặc biệt đến tình trạng kinh tế trong mỗi quốc gia. Họ thực thi nhiều công tác bác ái từ thiện cho các nước thuộc thế giới thứ ba.

- * **Giáo dân là người mến yêu sứ mạng trần thế của mình, là người thực hiện đời đời trong đời tạm.**
- - **Là người tin rằng Chúa giao cho mình trần gian và anh em, để đưa họ đến cứu rỗi vĩnh cửu.**
- - **Là người xác tín rằng Chúa ban sự cứu rỗi, nhưng Chúa đòi việc hợp tác của con người. Biết hy vọng, bảo đảm hy vọng, mang lại hy vọng (ĐHV 963).**

- * Người hy vọng là người cầu nguyện. Đối tượng của lời cầu nguyện cũng là đối tượng của niềm hy vọng. Người hy vọng là cộng tác viên của Thiên Chúa. Ngài tìm họ để hoàn tất việc tạo dựng và cứu chuộc của Ngài (ĐHV 964).
- Trên những nẻo đường cha đi, cha đã bắt chọt khám phá ra lắm người lữ hành đang cặm cụi với công việc bốn phận. Các con đừng tưởng cha gặp họ trong những trung tâm huấn luyện, nơi mà có thể nhờ một bầu khí đạo đức nào đó, họ có những tâm tình tốt đẹp. Không! Nhưng là ở giữa cuộc sống thường ngày:

- Trong một văn phòng đơn sơ của tổ chức "Giúp Hội Thánh đau thương" do ông cha "Thịt mỡ" phụ trách, cha gặp được nhiều người, cùng làm việc với họ, và tự nhiên cảm nghiệm được nơi họ có "một cái gì" đáng yêu hơn khi bước vào những văn phòng khác. Khi ra về, cha xem đồng hồ và nói: "Tôi phải đi gấp vì tôi có hẹn chiều nay dự buổi họp với Focolare ở ngoại thành Roma" - "Thế à! chúng tôi cũng sẽ có mặt ở đấy!"
- - "Thì ra các ông cũng tham gia cái "Bếp lửa" ấy? Chúng ta sẽ gặp nhau". Họ cười cách sung sướng và ôm choàng lấy cha. Cha đã khám phá ra bí quyết thái độ làm việc của họ.

- Hôm sau, tình cờ cha gặp ông Ladénius, Giám đốc của văn phòng ấy, đang đi bộ lúc trời sầm tối ở Piazza di Diana:
- - Chào ông, ông đi đâu đấy?
- - Tôi đi cầu nguyện, tôi phụ trách một cộng đoàn cầu nguyện và sống Lời Chúa.
- Lại thêm một khám phá mới khiến cha phải suy nghĩ và cảm phục. Thực là một tông đồ giáo dân căn bản và đặc lực
- * Con người hy vọng để sống, để tiếp tục sống. Con người sẽ quay về với ai có thể mang lại cho họ niềm hy vọng lớn lao nhất: Niềm hy vọng ấy, Chúa Giêsu đã quả quyết: "Ta đến cho thế gian sống và sung mãn." Niềm hy vọng ấy, Chúa ban qua tay Mẹ Maria: "Nguồn hy vọng của chúng con" (ĐHV 962).

- * **Làm một cuộc cách mạng: Đừng đem đời người công giáo xa lìa môi trường, để quây quần quanh các việc thiêng liêng. Đẩy người công giáo mang niềm hy vọng của mình xâm nhập môi trường (ĐHV 970).**
- **Trong một chuyến viếng thăm thành phố Aachen ở Đức để làm việc với tổ chức Misereor, cha được cô Kurts hướng dẫn trong những việc di chuyển cũng như trong công việc tiếp xúc, trao đổi. Cách làm việc tận tâm, bác ái nhẫn nại suốt ngày của cô Kurts khiến cha phải cảm mến hết sức. Mấy hôm sau, trên chuyến xe lửa cùng đi với cô về Bruxelles thủ đô nước Bỉ để dự một buổi họp, cha mới khám phá ra cô thuộc về một tu hội đời! Thảo nào phong cách đạo đức và bầu nhiệt huyết tông đồ cũng như sự hy sinh phục vụ của cô cao độ đến thế!**

• Tin Mừng được thể hiện trong cuộc đời của những giáo dân ấy. Họ không ngờ chính họ đã rao giảng Tin Mừng, đã dạy cho cha biết làm thế nào để sống Lời Chúa và gây cho lòng cha thêm khát có những giáo dân Việt Nam cũng sống một đời sống như vậy. Thực là những cuộc gặp gỡ, những khám phá vô cùng quý giá và lý thú!